

IB/PVV: uitgaven voor incontinentiemateriaal

Toelichting van 2 februari 2018, nr. 2018-0000016847, op het niet instellen van beroep in cassatie tegen Hof Den Haag 19 december 2017, nr. 17/00670, ECLI:NL:GHDHA:2017:4018

Inhoudsindicatie uitspraak Hof op rechtspraak.nl.

In geschil is uitsluitend of de uitgaven voor incontinentiemateriaal ten bedrage van € 121 als specifieke zorgkosten voor aftrek in aanmerking komen.

De staatssecretaris stelt geen beroep in cassatie in. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Tussen partijen is in geschil of de uitgaven voor bij een apotheek aangeschaft incontinentiemateriaal ten bedrage van € 121 als specifieke zorgkosten voor aftrek in aanmerking komen. Vaststaat dat de door belanghebbende gebruikte incontinentiematerialen nagenoeg geheel zijn vergoed door de zorgverzekeraar van belanghebbende. Voorts staat vast dat belanghebbende genoodzaakt was om de in geschil zijnde materialen zelf aan te schaffen omdat de door de zorgverzekeraar gecontracteerde zorgverlener, met een beroep op een maximum aantal per tijdsperiode per verzekerde, heeft geweigerd om de door belanghebbende aangeschafte materialen te leveren. Het incontinentiemateriaal dat belanghebbende zelf heeft aangeschaft valt volgens het Hof niet onder het ingevolge de Zorgverzekeringswet (hierna: Zvw) verplicht te verzekeren risico.

Uitgaven voor specifieke zorgkosten zijn ingevolge artikel 6.17, eerste lid, aanhef en onderdeel d, van de Wet inkomstenbelasting 2001 (hierna: Wet IB 2001) "de uitgaven die wegens ziekte of invaliditeit zijn gedaan voor andere hulpmiddelen, voor zover deze hulpmiddelen van een zodanige aard zijn dat zij hoofdzakelijk door zieke of invalide personen worden gebruikt." Ten aanzien van belanghebbende staat in het onderhavige geval vast zij de uitgaven heeft gedaan in verband met incontinentie die samenhangt met een verzakking van de endeldarm. Er is derhalve sprake van uitgaven die wegens ziekte of invaliditeit zijn gedaan. 's Hofs oordeel dat belanghebbende aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van een hulpmiddel dat van zodanige aard is dat het hoofdzakelijk door zieke of invalide personen wordt gebruikt, is te zeer verweven met waarderingen van feitelijke aard om in cassatie te worden getoetst. Ik acht dit oordeel niet onbegrijpelijk.

Het Hof heeft mijns inziens voorts zonder schending van enige rechtsregel kunnen oordelen dat artikel 6.18, eerste lid, aanhef en onderdeel g, Wet IB 2001 niet aan de aftrek bij belanghebbende in de weg staat. Ingevolge deze bepaling zijn de uitgaven voor zorg die vallen onder het door de belastingplichtige ingevolge de Zvw verplicht te verzekeren risico niet aan te merken als uitgaven voor specifieke zorgkosten. Het Hof heeft in casu vastgesteld dat belanghebbende een deel van het incontinentiemateriaal zelf moet betalen omdat dit niet valt onder het verplicht te verzekeren risico. Dit oordeel is te zeer verweven met waarderingen van feitelijke aard om in cassatie te worden getoetst. Uit de door het Hof in de uitspraak geciteerde wetgeschiedenis van de bepaling volgt dat indien bepaalde uitgaven slechts voor een deel vallen onder het verplicht te verzekeren risico, en daardoor niet volledig worden vergoed, zoals in het onderhavige geval, het deel dat niet

wordt vergoed niet onder de aftrekbeperking van artikel 6.18, eerste lid, aanhef en onderdeel g, Wet IB 2001 valt.

Op grond van het vorenstaande verwacht ik van het instellen van beroep in cassatie in deze zaak dan ook geen succes.